

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

צו השעה - אהבת חינום

הרב קוק זצ"ל, בבואו להאיר את נשמת האומה, היה אומר שלעומת שנאת חינום שגרמה לחורבן בית המקדש יש להרבות באהבת חינום, דהיינו אהבה שאינה תלויה בדבר, כפי שאני מברכים מדי יום "הבוחר בעמו ישראל באהבה".

אין אנו אוהבים אדם בשל מעלותיו ומעשים טובים שיש בו, אלא אוהבים חינום. כדברי הנביא "אלה הדברים אשר תעשו, דברו אמת איש את רעהו, אמת ושלוש שפטו בשעריכם, ואיש רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם" (זכריה ח טז-יז). אמנם יש לאנשים חסרונות אולם אתם, אל תחשבו רעה בלבבכם. "ביותר צריכה האהבה להיות מתעוררת בקרב אנשי לב ורוח בעת ירידתה של האומה במצב הרוח, בעת אשר רמיסת קודש וזלזול דת ייראו בכל תוקף ועוז... להבחין שעם כל זה כוח ישראל גדול הוא ועצום לאלוקיו ולהסתכל במאור הפנימי של כנסת ישראל, שמשכנו הוא גם כן בכל נפש פרטית שבישראל בגלוי או בסתר, גם בנפש הנסוגה מאוד, אשר סרה הרבה מדרך ד" (הרב קוק זצ"ל אורות קמח).

נכון לעכשיו, אנו זקוקים מאוד לריבוי אהבת חינום בישראל דווקא בגלל המצב הקשה והמסוכן שאנו נמצאים בו. הרי מה הוא מבחן האהבה האמיתי? בין איש לרעהו, בין איש לאשתו, ובין הורים לילדים, כאשר יש קשיים וסיכוכים ומשברים.

ומתוך שנרבה באהבה נזכה לראות עין בעין בהתגשמות הנבואה: "צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, והאמת והשלום אהבו" (זכריה ח, יט)

בציפייה לישועה השלמה

ז' אב תשפ"א

2 גיד הנשה ותשעה באב
הרב אורן טרבלסי

מהי אמונה שלמה?
הרב דוד לנדא

3 גם בשימונם קדושתם קיימת
הרב יורם אליהו
ואם לא תשמעוה.
הרב זיו רוח

5 רכב הסוואנה של הברסלברים
נתן קוטלר

6 עוד תשבו כזקנים...
בנישואין
אסתר אברהמי

4 סוד הצמצום
הרב ליאור לביא
ציון במשפט תיפדה
הרב חגי לונדין

8 הלכות מוצאי ט' באב
הרב שלמה אבינר

קורס הכשרת מטפלים בשיטת NLP ודמיון מודרך לציבור הדתי

בהנחיית הרב יוגב שמחון

לימודי תעודה מטעם מכללת רטר
ובליווי אקדמי של אוניברסיטת חיפה

- קורסים נפרדים לגברים ונשים בירושלים ובבאר שבע
- שתי הסמכות אקדמיות
- העמקה במקורות היהדות

לפרטים נוספים: www.vatisaeniwind.co.il

או במס' 050-2020918

הגליון מוקדש לעילוי נשמת

ר' אליעזר חיים בן ר' יצחק גרוסברגר
נלב"ע ז' אב תשע"ז

ידידי מכון מאיר

מוסיפים יהדות באהבה

מעוניינים לקבל ניזולטר שבועי?

שלחו מייל לכתובת: eliezer188@gmail.com

לערוץ מאיר דרושים

טלפניות/ים באופן מיידי

לפרטים (בווצאטפ) 052-6648009 ישראל

גיד הנשה ותשעה באב

מסביר המושך חכמה⁴ שמנחת השותפים פסולה ורק מנחת יחיד כשרה, ובכל זאת הציבור מביא מנחה. מזה מוכח שהציבור אינו תחת הגדרה של שותפים אלא "הצבור הוא בכלליותו כמו יחיד שהוא איש אחד, וכל אחד מועיל לחבירו כמו שכל אבר מועיל לחבירו". אמנם בזמן החורבן "הפסידו מעלת האחדות, וכל אחד רצה לבלוע לחבירו והיו כקציני סדום ועמורה, אם כן כל אחד נבדל בפני עצמו". הפילוג בעם מביא את היחסים ההדדיים לכדי רמה של שותפים ולא כישות אחת לכן אסור להביא מנחה שפסולה בשותפים. וכן הקטורת פעולתה דווקא בחיבור כל מדרגות האומה שאפילו החלבנה שריחה רע מתוך עירובה עם הכלל מעלה ריח ניחוח. "אבל כשכל אחד מפוזר בפני עצמו הלא הקטרת תועבה היא כמו שהיא בפרטיותה שחלבנה ריחה רע". לכן הפילוג מונע מלהביא גם את הקטורת.

הנגיעה בגיד הנשה מבטאת את החיסרון - הפילוגים והמחלוקות - שנמצא באומה וזה השורש לחורבן המקדש. כוחו של בית המקדש בכך שהכוח הכללי של ישראל מתגלה בו כישות אחת שעובדת את ה'. לכן פירוד הלבבות מפיל את מדרגת המקדש ומחריבו. וככל שדיבור וחיבור הלבבות יתחזק כך ילך ויבנה לב האומה שהוא בית המקדש.

1. מסכת תענית תורה אורה,
2. חת"ס לתשעה באב
3. דברים, הפטרת חזון
4. שם

שולט יום תשעה באב לכך נחרב הבית בראשונה ובשניה בתשעה באב נגד שני גידים של ימין ושל שמאל. ומה שנגע באותו מקום הוא מפני שאחזו בערלה ומצאו מהול לכך לא יכול לו ויגע בכף ירכו לפי שנשא שתי אחיות, כאומרם אין האשה מתקנאת אלא בדרך חברתה".

יכולת נגיעת המלאך בגיד הנשה הייתה בעקבות מה שיעקב נשא שתי אחיות. רחל ולאה שתיהן נצרכות ושתייהן בונות את בית ישראל. כל אחת מביאה את התכונות המיוחדות והטובות שלה לבניין הבית והאומה. אך דווקא בגלל הכוחות השונים של כל אחת מהן נפתח הפתח ליצירת פילוגים באומה. אין אישה מתקנאת אלא בדרך חברתה. הקנאה מביאה לידי פילוג ומחלוקת. וכפי שספר בראשית מלמד שהמחלוקות התחילו במשפחת יעקב במאבק בין בני לאה ליוסף בנה של רחל. כיוון שיעקב נשא שתי אחיות נוצרה אומה שלמה ומלאה כוחות, אך גם נוצרה האפשרות של חילוק הלבבות. ובנקודה זו מצליח כוחו של אדם לפגוע.

מדרגתו של בית המקדש תלויה במצב האחדות בתוך עם ישראל. עבודת ה' השלמה והאמיתית היא רק כאשר האומה בכללותה עובדת את ה' כאיש אחד, וזה מתרחש בבית המקדש שם כלל ישראל עובד את ה'. ובלשון המשך חכמה³: "והנה ענין המקדש הוא לאחד כלליות ישראל ולבביהן אל מקום אחד". בהפטרה של שבת חזון מוכיח ישעיהו את ישראל ואומר: "לא תוסיפו הביא מנחת שוא, קטורת תועבה היא לי". ויש להבין מדוע ישעיהו עוצר את העם מלהביא דווקא מנחה וקטורת.

השל"ה הקדוש¹ מביא מהזהר שעניינו של תשעה באב נרמז במאבק יעקב עם המלאך של עשו: "שס"ה פקודין דלאו אינון אתיהיבו למעבד לקביל שס"ה יומי שתא. והא ט' באב לקבל סמאל, ובגין כך אמרה אורייתא לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, 'את' לאסגאה (לרבות) ט' באב דלא אכלו ביה ולא שתיין". שס"ה מצוות לא תעשה הן כנגד שס"ה ימים שבשנה, כך שבכל יום מאירה מצוות לא תעשה אחת. גיד הנשה כנגד תשעה באב - כמו שהוא אסור באכילה כך תשעה באב אסור באכילה ושתייה. ובהמשך מוסיף הזהר שמי שאוכל את גיד הנשה כאילו אכל בתשעה באב. וזה נרמז בפסוק "לא יאכלו את גיד הנשה", "את" ראשי תיבות תשעה אב (בהיפוך אותיות). למלאך של עשו יש שליטה באבר זה וביום שהוא מייצג, לכן אומר השל"ה שמלכות אדם היא הכוח שהחריב את שני בתי המקדש בתשעה באב.

החת"ס² מוצא שהאירוע עצמו התרחש בתשעה באב. בערב ר"ח אב ברח יעקב מלבן, ב' באב השיג אותו לכן אז כרתו ברית והקימו גלעד. ביום זה גרם יעקב לכך שנכנסו שתי מילים נכריות לתורה "ויקרא לו לבן יגר שהדותא". לכן בז' באב נכנסו נכרים להיכל (תענית כט, א). בח' באב שלח יעקב מלאכים לעשו ובליל ט' באב נאבק עם המלאך שנקע את כף ירכו.

אך פרט לזה שהמאבק התרחש בט' באב צריך להבין מהו כוחו של השר של אדם שמאפשר לו לפגוע בגיד הנשה ולהחריב את ביהמ"ק. בפירוש הש"ך על התורה כותב: "מצאתי כתוב כי שס"ה גידים יש באדם וכל אחד שולט יומו וגיד הנשה

מהי אמונה שלמה?

משה רבינו ממשיך בסקירתו, הוא ממשיך לבאר את התורה הכוללת את כל מה שאירע לנו, התורה שהיא "חיי עולם נטע בתוכנו". ונסע מחורב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא...". בעצם היינו צריכים לעבור את המדבר במשך אחד עשר יום בלבד, אבל הם הפכו לארבעים שנה בגלל הפרשה הנוראה והמכשילה של המרגלים. "ולא אביתם לעלת", "ובדבר הזה אינכם מאמינים בד' אלקים". בדבר הזה אינכם מאמינים, ובדבר אחר אתם כן מאמינים. אתם מאמינים ולא מאמינים, חצאי מאמינים.

יסוד האמונה שלנו מתחיל מאברהם אבינו. "והאמן בד'". לעומת זה מוזכר אצל הקדמונים המושג של חצי אמונה. רש"י מביא בשם חז"ל: "ויבא נח... אל התיבה מפני מי המבול" - אף נח מקטני אמונה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול,

ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים². הוא היה חצי מאמין. אבל אברהם אבינו לא היה חצי מאמין, הוא האמין באמונה שלמה. "אני מאמין באמונה שלמה", ולא חצי מאמין. קיימות תסבוכות רוחניות של מאמינים ולא מאמינים, כגון לגבי חטא המרגלים: אתם מאמינים, ובדבר הזה אינכם מאמינים. הם מעמידים תנאים לרבונו של עולם. יש מין צדיקים שעושים מיון והבחנות בתוך דברי התורה והמצוות, ואומרים: דבר זה מסודר טוב על ידי רבונו של עולם, הוא יפה, מתאים לי, קל וכדומה - אני מסכים איתו; אבל חלק זה - אינו טוב. מגישה כזו נמשכים כל מיני סיבוכים מסוכנים של אפיקורסות. "כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע"³! יש בגמרא מאמר חז"ל מזעזע, על מי שבחר ואומר: מצוה זו יפה ומצוה זו לא יפה, דבר זה מוצא חן ודבר זה אינו מוצא חן: "כל

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדא

האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה, מאבד הונה של תורה⁴. לעומת זה "אתם הדבקים בד' אלקיכם חיים פלכם היום"⁵. "כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע", בין אם הוא מוצא חן בין אם אינו מוצא חן, בין אם הוא מובן על פי שכלנו, בין אם אינו מובן על פי שכלנו. לא בניגוד לשכל שלנו אלא מעל לו. כשתופסים את התורה באורה האמיתי, כיסוד חיינו "כי הם חיינו ואורך ימינו", אז אין ביקורת על ד', אלא שייכות, התאמה ואמונה שלמה⁶.

1. בראשית ט"ו ו'.
2. בראשית ז' ד'.
3. שמות כ"ד ז'.
4. עירובין דף ס"ד עמ' א'.
5. דברים ד' ד'.
6. ע"פ שיחות הרצי"ה דברים עמ' 38-40.

גם בשימונם קדושתם קיימת

אורות הרב קוק לתשעה באב

הרב יורם אליהו

עשינו אותן בזמן שבית המקדש קיים, אלא כיוון שבית המקדש חרב, השפע הזה שנרשם למעלה אינו יכול לרדת לעולם הזה ונשאר רק למעלה, "ושתבוא זמן תשועת ישראל, וישתכלל העולם בבית המקדש, ויהיה ראוי לקבל את השלמות העליונה, אז יופיע ה' יתברך בהדר...". והשפע שייך לעולם יהיה עצום, כי כל מה שנרשם בינתיים למעלה בזמן החורבן, היה בעוצמה כזו שכאילו עשינו את המצוות כאשר בית המקדש קיים. וזה הסוד שהקב"ה מנענע בראשו כביכול, שההנהגה הנראית של ה' היא בחינת הגוף, וההנהגה הנסתרת היא הראש, מקום המחשבה, שזה גנוז כרגע ונסתר מאתנו, אבל באמת שם בהנהגה הנעלמת, השלמות הולכת ומתרבה. יסוד זה של הרב יש בכוחו לנחמנו מעט, גם עכשיו בזמן חורבן הבית, כל הפעולות, לימוד התורה והמצוות נרשמים למעלה בערך כזה, בעוצמה כזו, שכאילו המקדש קיים, כי הקדושה העליונה, השכינה, אינה מתבטלת. **צער השכינה הוא שאין הקב"ה יכול להוריד את כל השפע הזה על ישראל, אך מהרה יבנה המקדש ויראו כל אפסי ארץ שה' דיבר טוב על ישראל וגנו להם במרומים שפע עצום מכל מעשינו הטובים, וכל הנבואות והבטחות ה' יתברך יתקיימו במלואן, במהרה בימנו אמן.**

בעמים אנו רואים עמים שעולים לגדולה לזמן מסוים בהנהגת העולם ואחר כך נעלמים, היה אפשר לחשוב שכך הוא גם עם ישראל. היו זמנים שהם היו בגדלותם ועכשיו הם כבר לא, כפי הטבע בעמים רבים, אלא באים חז"ל ומלמדים אותנו שירידתם של ישראל אינה מקרית, **"כי מראש הכין השי"ת סדרו של עולם, שיהיו ישראל גוי עליון לכל גוי הארץ ועל אופן זה דווקא ישתכלל הדר העולם ויבואו הבריות לתכלית שלמותם"**. זהו המהלך הטבעי שחקק ה' בבריאה, וממילא ירדתם של ישראל היא חסרון בהנהגה הכוללת, זה סוג של חולי, לכן יש כאן צער השכינה. אך יש גם תקווה כי כל חולי סופו להתרפא, וממילא המעמד של עם ישראל בעולם יחזור לטבעו ככלות ימי החולי.

חסרון שלמותם של ישראל ושפלותם, מתבטא בכמה עניינים, אומר הרב, הצדיקים קדושי עליון אינם מופיעים ומשפיעים במלוא כוחם, וגם עבודת ה' יתברך וידיעתו, שהם דברים שנעשים מחוץ למקדש ולא תלויים בו, נתן ה' חוק במציאות שכאשר המקדש קיים אז כל העבודות, לימוד התורה והמצוות, פועלים את פעולת שלמותם באופן יותר שלם ונכבד.

אבל, אומר הרב, יש כאן דבר גדול בחסדי ה' העליונים, שהרי בית המקדש שלמטה מכון כנגד ביהמ"ק של מעלה, לכן צריך לומר, **שכל העבודות שאנו עובדים בעבודת ה' גם עכשיו כשאין מקדש, למעלה בשמים הן נרשמות בערך וקדושה כזו, כאילו**

כתב הרמב"ם בהלכות בית הבחירה (פ"ו,ה"ז), שביחס לירושלים ובית המקדש קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא, ואילו קדושת שאר ארץ ישראל לענין שביעית ומעשרות לא קדשה לעתיד לבוא, הרמב"ם מסביר מדוע זה כך, **"לפי שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה, ושכינה אינה בטלה, והרי הוא אומר והשמות את מקדשיכם ואמרו חכמים אף על פי שהם שוממים, בקדושתם הם עומדים"**.

לפי זה נוכל להבין את דברי מרן הרב קוק זצ"ל על הסיפור במסכת ברכות ג' שמספר רבי יוסי, שפעם היה מהלך בדרך ונכנס לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל, ובא אליהו הנביא ושמר לו על הפתח עד שסיים להתפלל, שאל אותו אליהו למה נכנסת לחורבה וכו', ואחר כך שאל מה קול שמעת בחורבה וענה לו ר' יוסי: **"שמעתי בת קול שמהמת כינה ואמרת אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני לבין העכו"ם"**. אמר אליהו לר' יוסי שלא רק עכשיו מנהמת הבת-קול, אלא שלוש פעמים בכל יום, ובזמן שישראל אומרים אמן יהא שמייה רבה בבתי כנסיות, הקב"ה מנענע ראשו ואומר **"אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך..."**.

את החיזיון הזה מסביר הרב קוק בפירושו עין א"ה (ברכות פ"א, ח). תחילה מסביר הרב מה הפירוש בכלל שיש צער למעלה, לקב"ה. צער קיים כאשר דבר לא מתקיים ולא מופיע כפי הטבע שהוא נברא, צער קיים כאשר אדם חולה, כי המצב הטבעי שהוא בריא והכל מתפקד כראוי, והחולי זה יציאה מהטבע.

הרב זיורח

שנפלה, והדרך לכך היא עילוי מצבה הרוחני של כנסת ישראל. בדורנו מצויות נשמות בעלות שאיפות גדולות, אך המציאות עדיין איננה מאפשרת לכל השאיפות הללו להופיע. שאיפה רוחנית שהמציאות איננה מאפשרת את הופעתה עלולה לגרור תסכול, מרירות על החיסרון, רחמים עצמיים, והקפדה על המעכבים את מהלך התיקון. מצויים גם גילויים של ייאוש או לחילופין של התרגזות על הקיים וניסיונות לשנות את המציאות באופן כוחני. אך אף אחת מתגובות אלו לא תועיל לבניין העמוק שנצרך, רק תגרום לפיזור אנרגיות לחינם ולאיבוד כוחות נפש רבים. את הצער הגדול שהאדם הפרטי חש מצרת הכלל טוב שיפנה לאפיק שיועיל לעילוי של כלל ישראל.

אדם החש דחיפה פנימית לחולל שינוי מהותי ולהיטיב את מצב האומה, טוב שיתבונן לאיזה מפעל ערכי נכון שיפנה את כוחותיו, הכל לפי כישורנותו. מסירות הנפש של האנשים הפרטיים לטובת עילוי המציאות מצטרפת לשליחות הכלל ישראלית הגדולה והנצחית. ישנם בדורנו אפיקי השפעה רבים שאפשר לחבור אליהם: עולם התורה והישיבות, התיישבות, גרעינים תורניים, חינוך ביטחון ואומנות ועוד.

המשך המאמר בעמוד 6 <

בימיו כאילו נחרב בימיו³. עוד לא זכינו, ובדורנו טרם נבנה בית המקדש, וחסרוננו אמור לגעת בעומק הנפש של כל אחד ואחד מאיתנו. שלושת השבועות, שבשיאם עומד תשעה באב באים לחלץ אותנו ממסגרת חיינו הפרטיים ולגרום לנו להצטער את צער השכינה. חורבן בית המקדש

איננו אובדן של מבנה ארכיטקטוני חשוב אלא חורבן של המציאות כולה. בלי לשים לב אדם עלול להתרגל לחיות בחיסרון וימים אלו באים לעורר את הלב אל הזיכרון. ההתרגלות לחיסרון כמוה כויתור גלוי או סמוי על גאוותן של ישראל ועל גאוותה של מלכות השמיים. בהבנה פנימית, שני מושגים אלו - ישראל ומלכות שמים, מתאחדים. עלינו לשאוף לתיקון שורשי ושלם של המציאות

ואם לא תשמעוה.

"וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גְנוּהָ... מִקּוֹם יֵשׁ לֹא לְהִקְבֹּה וּמִסְתָּרִים שָׁמוּ. מֵאֵי מִפְּנֵי גְנוּהָ? אָמַר רַב שְׁמוּאֵל בְּרַי יִצְחָק, מִפְּנֵי גֵאוּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּיטְלָה מֵהֶם וְנִתְּנָה לַעֲבֹדֵי כּוֹכָבִים. ר' שְׁמוּאֵל בְּרַי נַחֲמָנִי אָמַר מִפְּנֵי גֵאוּתָהּ שֶׁל מַלְכוּת שָׁמַיִם."²

על מה הבכי והצער של הקב"ה? על גאוותן של ישראל שניתנה לגויים... ומהי אותה גאוה ישראלית? הרב ישראלי זצ"ל הסביר זאת באחד מנאומיו: "מה היא בעצם הגאוה שלנו? הגאוה שלנו היא על 'אשר בחר בנו מכל העמים', ויחד עם זה: 'אשר נתן לנו את תורתו'. זה מחייב אותנו משהו, יש לנו תר"ג מצוות, יש לנו חיוב שלאחרים אין. אנחנו קבלנו מרצון את ההתחייבות הזאת, למלא את השליחות האלוהית, להודיע כי יש אלוהים שופט בארץ."

גאוה ישראלית מופיעה כשעמנו מתגלה בגדולתו, בשעה ששם ה' מתגלה על ידנו בעולם. כשעם ישראל חי חיים מתוקנים בהנהגה במידות ובמוסר, קדושת ה' מתפשטת על ידו, הוא נעשה אור לגויים. כשעם ישראל יושב במלא מרחב ארצו, עובד את ה' במקדשו וחיי חיי תורה בכל מערכות החיים הכלליות והפרטיות, זוהי גאוה ישראל בשמחת הופעת השמיים בארץ.

אמרו חז"ל: "כל דור שלא נבנה בית המקדש

סוד הצמצום

מעשייה לרגל הילולת האר"י הקדוש

בלב כבד, ובחשש גדול, החלו השרים להשמש מהמלך, אחד אחד, כדי להוציא אל הפועל את תכניתו השאפתנית. בעוד כלם מסתדרים ומתארגנים למשימותיהם, קרא המלך לפתע לבנו, המשנה למלך, ויאמר לו: "עליך בני אני סומך יותר מכל. אתה תהיה הנציג שלי בקרב בני הכפרים; תתלבש כמותם, תנהג כמותם, תראה ממש כמותם. אך לעולם זכר ואל תשכח מהיכן הגעת ומהי משימתך. זכור תזכר את הממלכה. זכור תזכר אותי ואת חפצי הגדול שהניע אותי לכל המושא הגדול הזה."

לא קל יהיה לך שם, בקרב בני הכפרים. בנקל תוכל לשפח את ממלכתנו ביושבה בקרבם. גם אתה תוכל לשקע בעבודה הקשה המפרכת את הגוף והנפש, בהוללות ובתענוגות שאין בהם כל שאר רוח. על כן, את האגרת הזאת שאני מפקיד כעת בידיך תשמור תמיד. תקרא בה תדיר ועל ידה תזכר אותי ואת בקשתי ממך. באגרת כתבתי לך מהו חפצי, מה רצוני ומה עליך לעשות. אם חלילה תעזב את תכנה של האגרת הזאת ואת השליחות הטמונה בה, עלול אתה לשקע בין בני הכפרים ולשפח מדוע הגעת לדור בקרבם."

המשנה למלך אחז בידו את האגרת בחזקה והביט בעיני אביו-מלכו האהוב למשך מספר שניות. בסופו, השפיל את עיניו והרכין את ראשו בכבד ראש.

"ועוד דבר בני היקר", הוסיף המלך: "את האגרת תצפן בבית מיוחד שאלי תעלה מדי זמן כדי לזכר את ביתך, הארמון ממנו באת. ואל תשכח לשנן את דברי גם לבניך ולבני בניך. אם חלילה תאמץ גם אתם את מנהגי בני הכפרים הנובעים מבורותם ומחשכת דעתם, אם גם ייניכם יפרצו חלילה מריבות ומלחמות המעידות על כך ששכחתם את שליחותכם ומשימתכם, הרי שאני לאגרת ולבית שתבנו כל ערך בעיני."

אנא הבטח לי בני היקר שתזכר את דברי ותעשה כמצותי."

"כך אעשה, אבי-מלכי האהוב. כך אעשה."

כהצעתכם את החלקה, חפצי הגדול להשפיע מן הטוב שבממלכתנו עמק וגדול, ואת הדבר כיצד ליצר וסות הגון כבר נוכל למצא יחד. בנדאי נצטרך להגביל את האפן בו השפיע קים כאן בממלכה, אך חכים אנו למצא את הדבר לגלות לבני הכפרים את הטוב הנפלא הזה שאנו זוכים לו.

בנוסף, ברצוני שבני הכפרים יחושו את העצמה, החפש והשמחה שאנו זוכים להם. אינני רוצה שיחושו כאלו אנו מעניקים להם ממרום מושבנו את השפיע חנם. הלא גם כך חשים הם בעליבותם, בחייהם הקשים מלאי היסורים. איננו רוצים להוסיף על תחושת העליבות בכך שנהפך אותם גם לנזקקים המקבלים מאתנו בחסד כמי שלא זכו בו בדיו. ברצוני שיחושו שכל הטוב מתקבל על ידי השתדלותם ובכח מאמציהם."

"מלכנו הרם", התפרץ שר המשטרה, "הלא אם גם בחירה חפשית תעניק לבני הכפרים, הלא הספנה קרובה לבוא. יהפך עליהם ועל כלנו השפיע לפשע!" המלך הביט בשר המשטרה לרגע במבט חודר, והכריז: "לוי יהי כן. ללא סכונ אין סכוי. מוכן שלא הפל יהיה נתון רק בידיהם ובבחינתם, ומוכן שיהיה לבחירתם גם מחיר ועל פשעם יצטרכו גם לתת את הדיו, אך הרוח יהיה גדול מן ההפסד. ברצוני שיחושו שגם הם חלק מן הממלכה ושאני רק כילדים הסמוכים על שלחן אביהם. ברצוני שישאו גם הם בגטל האחריות על הממלכה ועל קיומה. ומעבר לזה, כיצד יוכלו לדעת מהו הטוב האמיתי אם לא יתודעו גם אל ההפך הקמור ממנו? את ענן השפע יוכל הרי לחוש רק מי שזכה בו לאחר שגבר על כל המעכבים אותו."

היה היה פעם, לפני שנים רבות, מלך טוב לב. המלך חי בארמון רחב ידיים, בראש הר גבוה. ארמונו היה נפלא למראה, ובו גגות חמד מסדרות ערוגות ערוגות, עצי פרי טובים ושכיות חמדה נבטו מכל עבר ופנה. פסלי שיש מסתמים בידי מיטב האמנים נצבו במרכז החצר לצד מגדלים רמים שראשם נצב בשמים, והכל אומר כבוד והדר.

אלא שהמלך הרם היה בודד בארמונו. וכל הטוב ששקב אותו לא הסב לו כל נחת. "איך ארנה נחת מכל השפע בו אני מקף, אמר לעצמו, כאשר אין מי שיוכל להתענג בשפע הזה מלבדי?" וכן, לאחר שנות פדירות רבות, כנס את פמליתו הנכבדה ואמר: "ברצוני להשפיע מן הטוב הסובב אותי לאחרים."

מה דעתכם שנעניק מן השפע שבממלכתנו ליושבי הכפרים, הדרים למרגלות ההרים?

הפמליה הסתודדה והתלחשה בהתרגשות, וילכסוף נשא המשנה למלך שהיה גם בנו, את דברו: "הוד רוממותו, אבי היקר, מבקש להשפיע מטובו הגדול ליושבי הכפרים אלא שלשם כך יהיה עליו להעניק להם את מה שאינם מרגלים בו: עשה כבוד, שפע. ומי ערב לנו שלא ימרדו בה על ידי אותו השפע? החרה החזיק אחרי המשנה למלך שר האוצר שקרא בפשע: "כאן אנו מתנהלים מתוך שקול דעת ואחריות. בני הכפרים חזקה עליהם שאם נעניק להם מן השפע יבזוזו את כל הטוב ויגרמו לעצמם נזק והרס."

האזין המלך לדברי הטעם שנשאו הבכירים שבשריו. שקע בהרהורים ולאחר מכן הכריז: "יש ממש בטענותיכם. החששות גדולים ואינני מקל בהם ראש. ועם זאת, ולאחר שנגביל ונצמצם

הרב חגי לונדין

ציון במשפט תיפדה

מן השבר והחורבן? -

באמצעות המשפט! פרשת דברים נותנת את התקווה 'הבו לכם אנשים חכמים ונבונים', הקמת מערכת הנהגה ומשפט. כך גם מסיימת נבואת ישעיהו 'ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה' - המשפט והצדקה, כלומר המוכנות להוריד את הרעיונות הגדולים לחיי היומיום, למערכת צדק חברתית ואלוותית - היא הנחמה.

ישנו מכנה משותף בין פרשת דברים לבין הפטרת 'חזון ישעיהו בן אמוץ' שנקרא השבת, כהכנה לקראת ט' באב. בשני המקרים ישנה שאיפה גדולה שלעיתים נדמית כמוחמצת. ספר דברים פותח ב'אלה הדברים אשר דבר משה' - ישנם דברים, תוכן עצום שצריך להתגלות לעם ישראל, אולם בהמשך מתבטא משה 'איכה אוכל לבדי שאת משאכם?' עם ישראל מתקשה לקבל את 'הדברים'. על אותו משקל פותח הנביא ב'חזון ישעיהו בן אמוץ' - ישנו חזון; שאיפה אדירה עתידית ונצחית, אולם בהמשך מתברר ש'ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו ועמי לא ידע ולא התבונן'. כיצד אם כן השאיפות הגדולות לא יוחמצו ויתרוממו

לקבלת דבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771; ניתן גם להזמין שיעורים והרצאות מהרב במספר הזה.

לקבלת דבר תורה יומי בשביל הנשמה מאת ליאור לביא נא לשלוח וואטסאפ למספר 0508529987

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מדורות בבתי הכנסת ובמרכזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

רשתתנו מאתחלת מחדש שני כרטיסי תשלום בלבד! רשתתנו מאתחלת מחדש שני כרטיסי תשלום בלבד! רשתתנו מאתחלת מחדש שני כרטיסי תשלום בלבד!

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מדורות בבתי הכנסת ובמרכזים דתיים

דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

052-8908518

0528908518@gmail.com

רכב הסוואנה של הברסלברים בשטחי הכינוס

אלינו בצוק איתן, אמרתי לו "אתה היית אחד מהם, נכון?" הוא חיך. אמרתי לו "אתה לא יודע מה הצלחתם לעשות, עד כמה הצלחתם להרים את המורל של החיילים". הוא חיך שנית, כמי שידע כל הזמן מה הכוח של שמחה של קדושה. בפעם הבאים שתראו סוואנה חבוטה עם ברסלברים רוקדים על הגגון לקול מוסיקה מחרישת אוזניים, תיזכרו במעשה זה. אין לדעת כמה קילומטראז' אותה סוואנה עשתה ולאן היא הביאה את הצלילים שנגעו ללב ולנשמה.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

לפנות ערב נכנסתי לבית הכנסת שליד ביתי לתפילת מנחה ושם ראיתי אותו. הוא עמד בפניה, עיניו עצומות, זקנו הלבן שורד על פי מידותיו, כיפת ברסלב על ראשו. לא היה ניתן לטעות בו. ראיתי את החסיד ונזכרתי במעשה.

היה זה במהלך מבצע צוק איתן כאשר נורו 4,594 רקטות ופצצמ"רים על עם ישראל. ימים גדולים היו אלו, ימים של רוממות רוח בד בבד עם אי ודאות ומתח. הגדוד שלי היה בשטחי הכינוס מול עזה ובטווח הפצמ"רים. היו דיווחים על חוליות מחבלים שניסו לפרוץ דרך המנהרות. חלק מלוחמי הגדוד כבר נכנסו לעזה והשאר היו בדריכות רבה. אני זוכר שהאווירה היתה מתוחה ביותר.

לפנות ערב ראיתי ענן אבק באופק שהתקרב לכיוון של הגדוד. האם זה היה טנק מרכבה? התברר שזה היה בעל עוצמה רבה יותר מאשר טנק. זה היה רכב סוואנה עם חסידי ברסלב שרקדו וקפצו על הגג לקולם של רמקולים שהרעידו בעוצמת הציבילים את הקרקע. "איך הברסלברים הצליחו להיכנס לכאן?" תמתי: אך לימים כאשר קראתי על המבצעים הנועזים של חסידי ברסלב להגיע לאומן בימי הקומוניזם ולהבדיל לקבר יוסף, הבנתי שלא היה למשטרה הצבאית סיכוי מול ה'עזות דקדושה' של הברסלברים.

השירה והריקודים של הברסלברים הקפיצו את חיילי הגדוד. כולם עזבו את עיסוקיהם ורצו כמוצאי שלל רב לעבר הסוואנה החבוטה והצעקנית. החיילים החלו לרקוד בהתלהבות לקצב המנגינה. כאשר הסוואנה החלה להתרחק לעבר גדוד נוסף בשטחי הכינוס, החיילים שלנו רצו אחרי אותה סוואנה. הרס"ר ניסה לעצור אותם ולהחזיר את הגדוד למשמעת הרגועה, אך ללא הועיל, היה משהו מחשמל באוויר.

ואני עמדתי מן הצד משתאה, הרגשתי כיצד בבת אחת כל המתח ואי-הודאות של השבועות האחרונים משתחררים לצילי השמחה דקדושה. עד לרגע זה לא הבנתי מדוע הברסלברים מתעקשים לרקוד ברחובות למוזיקה רעשנית, אך ראיתי עין בעין את ההשפעה המבורכת של אותה סוואנה על מורל חיילי הגדוד. הפנים של החיילים שהיו מתוחות ומודאגות לפתע נהיו מחויכות. אי אפשר להשוות בין האווירה שהיתה לפני הגעת הברסלברים לאווירה שהיתה אחרי הגעתם.

ניגשתי לאותו חסיד שעדיין עמד בפנינת הבית הכנסת וסיפרתי לו על אותם ברסלברים שהגיעו

התכוונות

בית מדרש להתבוננות פנימית

בבית המדרש לומדים את תורת הלב לימוד של חסידות ועבודת ה' עם סדנאות וקורסים מגוונים וייחודיים. בית מדרש בו נלמד להתנתק מהרעש החיצוני ולהתחבר לחיים הפנימיים.

הרבנים המנחים

הרב דניאל כהן | הרב רפאל צייטלין | אורלי מלכיאל | הרב אודי ברוכיאן
הרב ארז משה דורון | הרב דב זינגר | הרב דודי דודקביץ

30 שנה אמג'מאק
עם מרב דניאל כהן

30 שנה
מיניצפאלס יחזיג
עם מרב רפאל צייטלין

30 שנה אמג'מאק
אישג ויוחניג

שיעור שבועי בחסידות
עם מרב אלז אשם דורון

30 שנה
NLP, קאז'ינג וזייונינג
עם מרב אורי ברוכיאן

30 שנה אמג'מאק
עם אורלי מלכיאל

מגוועדיוג עם נ'אניס בהשג'מאק מרב 23 ז'יג'ר ומרב 30 ז'יג'ר דודקביץ

מ'יוזיס יג'קיינו בע"מ בי"י רביעי אחמ"3 בורכז חיב"מ ביוז'אס

תוכנית שנתית בת 30 מפגשים | מוכר לגמול השתלמות ושנת שבתון מסלולים נפרדים לנשים וגברים | הנחה בהרשמה מוקדמת עד אי אלו

מספר המקומות מוגבל מהרז'מאק

לפרטים והרשמה

hitkavnot@gmail.com

אודי-0548088247
תמר-0547984776

hitkavnot.net

זה שמפגיש את בני הזוג עם הקשיים, הוא מבקש מהם, לראות את העתיד החיובי המשותף שלהם. בעז"ה שזדקנו ביחד, עם נכדים ונינים ויכולו לראות שבזכות אותם קשיים, כשהיה ביניהם השועל, הם יצרו שינוי, בכך שבחרו לראות עתיד משותף חיובי.

אני מזכירה לבני הזוג את גישתו של דוד המלך, כששמעי בן גרא קילל אותו אמר למלוויו: "הניחו לו כי ה' אמר לו...". דוד המלך יודע, כי מאת ה' הייתה זאת. הקב"ה הוא זה שיצר את המציאות ושמעי הוא השליח. לכן פונה דוד אל בורא עולם בלבד. כצאצאיו של דוד המלך, נאמץ את גישתו: כל אחד מבני הזוג, ישמע את דבר ה' אליו, מתוך דברי השני. כל אחד יברר עם עצמו, מה רוצה ה' שאלמד, אשנה, אתקן. **מי שיקשיב היטב, יקבל תשובה מתוך פנימיותו ויעבוד על עצמו בלבד.** כשכל אחד יפנה את מבטו פנימה, לא יהיו האשמות כלפי חוץ (ולא כדאי שיהיו האשמות עצמיות, כלפי פנים). **הפנייה כלפי בורא עולם מכינה מקום לשכינה בלב האדם, וממילא, ההתנהלות האישית כלפי בן הזוג תהיה מכבדת ומתייחסת לצלם האלוקים הנמצא בתוכם.** ומתוך כך עוד יזכו לחיות יחד בשמחה ובטוב לבב.

כדי כך, מכאיבים גם לילדים הרכים שחווים את צער הוריהם ומוצאים את עצמם פגועים ולפגיעות הללו, יש השלכות על איכות חיי הילדים והמשפחה כולה.

זוגות שמתמידים בהאשמות ובמאבקים, מביאים חורבן על עצמם שמשליך גם על חורבן בית המקדש שכאמור, בנינו תלוי בבניין הבית הזוגי. לכן בימים אלו שאנו מבכים את חורבן בית המקדש, בגלל מלחמות היהודים בעצמם, אנו צריכים לנהוג במשנה זהירות, על מנת להעמיק את הקשר הזוגי ולקדם את השראת השכינה בבית המקדש הלאומי.

בני זוג שחפצים בחיים (שהרי המריבות אינם קרויים חיים), לוקחים אחריות גם על חיי האומה שבתוכה כולנו נכללים. הרמב"ם אומר שכל אחד מאיתנו מכריע את הכף במעשיו לטוב ולמוטב.

מן הראוי שבני הזוג יבחרו לשנות את גישתם. כי כלל ידוע שכממשיכים להתנהל באותה צורה, מקבלים את אותן התוצאות. לכן כדי להגיע לתוצאות חיוביות, עליהם ליצור גישה חדשה שתוביל לתוצאות חיוביות חדשות.

ברוב הפגישות, אני רואה את השועל היוצא מבית קודשי הקודשים של בני הזוג. מה שנותן בי כוח, זאת האמונה שאני רואה בה את השחקן של ר' עקיבא, ששומע את נבואת זכריה, שעוד ישובו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים. זאת האמונה שבשינוי גישה מתוך אמונה **שבורא עולם, הוא**

כמידי שנה לקראת ט' באב, מתוך האבלות על חורבן הבית הלאומי והידיעה שבנינו תלוי בנו, אני כותבת וכואבת את חורבן הבית הזוגי. אמנם אנו זוכים לראות זוגות שמתקדמים ובונים את חייהם מתוך 'שכינה שרויה ביניהם', אך עם זאת, עדיין רבים הם המקרים שאש המריבות מכלה אותם והשכינה כואבת את ריחוקה מהם. כאשר בני זוג מאשימים זא"ז מתוך רתחת הלב, אני מוצאת את עצמי חסרת אונים. לא מפני שאין מוצא, אלא מפני שהם אינם פנויים נפשית ליצור תפנית שתציל את הזוגיות שלהם. אני פוגשת זוגות שכל אחד מהם אישיות טובה ונעימה בפני עצמה. הם מגיעים, כי לרוב הם מבקשים באמת ובתמים להגיע לשלום בית ולאהבה. ברור לכולם שבני זוג שנישאו, רוצים חיי אהבה ושלווה. **אז מה קורה שהם מוצאים את עצמם, בתוך אש המריבה שמכלה את כוחותיהם ורגשותיהם החיוביים?**

מכיוון שהנישואין הם חיי מראה הדדית, כל אחד נוגע בפצע של השני ומכאיב לו. לא מפני שהוא חפץ להכאיב אלא גם מפני שהוא רואה בשני את נגעי עצמו. זה לא נעים, זה כואב ולעיתים גם מבייש. כך קורה שבמקום שכל אחד ייקח לתשומת ליבו את הערות השני ויעבוד על תיקון המידות שלו, כל אחד זועק מכאב, על שדרכו על "היבלת" שלו ומשליך את הבעיה על השני שמעיר, מבקר, צועק ומכאיב. תוך

"יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא
באתר מכון מאיר >

זה הקטן - גדול יהיה

צופיה בן פזי

"גדולים אנחנו וגדולות הנה משוגותינו,

ובשביל כך גדולות הן צרותינו אבל גדולות הן גם תנחומותינו"

(הראי"ה קוק)

הבית הזה, הגדול, הגדול, האולי כבר נכון ונישא מגבעות?
הן האש, והאבן, החומה, והסוד
צורבים הם בלחש מסד וטפחות

הן קולות הבונים, התפילות והרוח
זוקפים קומתו, רק עוד רגע ניבט?
ולבנו שומע, כוסף, משתוקק הוא
לזכות להקשיב, ולגעת, במעט..

הלוא אם גדול
אתה
בעיניך
שלח לי
אנשי אמנה

קטנות שהיתה בי
החשיכה דרכי
טשטשה את הנוף, העכירה ראות
ואבן קטנה שעמדה לה בשביל
הפכה לפוקה ומכשול.

קטנות שהיתה בי
בזבה שולחני
בזבה את חיי, ואין טעם וריח
וייאוש שחדר וערפל את חושי
השכיח ממני הכל.

הבית הזה, הגדול, הגדול
אעבור ואראה, האמנם מתנוסס הוא?
אלך אעלה אעלם בין המון
אדדה בין אדם שצופה לבאות

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב זיו רוח >

דרך כל אחד מאפיקים אידאליים אלו יכול האדם למצוא משמעות ערכית לחייו ולנתב את כוחותיו לטובת כלל ישראל. האדם הנחלץ מפרטיותו ומהשקפתו על המציאות מן הצד, יכול להיות יוצר ומחולל מציאות. התיקון הקטן שיהודי יעשה בתחומו, יצטרף לתיקון גדול של כלל ישראל, ונמצאנו כולנו "שותפים עם אל", מקרבים את הגאולה ואף נוטלים חלק בבניין בית המקדש השלישי כבר עכשיו.

עבודת האדם שואבת כוח מתוך ראייה תהליכית, מתוך הבנה שההווה-העתיד איננו שלם עדיין, אך הוא הולך ומשתלם ונעשה יותר ויותר מתוקן. מתוך הוודאות שאנו בדרך לבניין בית המקדש השלישי, נשאב כוח לאתגרי הדור. לא נבהל מגודל המשימות, לא נתייאש מעיכובים ומניעות. נשאב כוח מנשמת הכלל, מחיי הנצח, ונדע כי כגודל השליחות כן גודל הכוחות. אם נאפשר לכוחות המבקשים להופיע להתגלות, הם יעמדו להצלחתנו ולהצלחת כלל ישראל. ויהי רצון שיקום בנו: "כל המתאבל על ירושלים -

זוכה ורואה בשמחתה"⁴, שנזכה "לראות בשמחת בנין ביהמ"ק" במהרה בימינו-אמן.

1. ירמיה יג יז
2. חגיגה ה:
3. ירושלמי, יומא, א, א
4. תענית ל:

עלון ערוץ מאפי להורים ולילדים
כרשת דברים - חזון השכ"א

90% אחוז מהאנשים שקוראים את זה לא לא שמים לב שכתוב פעמיים לא. עכשיו הם בודקים את זה זה שוב ולא שמים לב שכתוב פעמיים זה... החלפתי שאני לא אגע בטלפון שלי. עד להודעה חדשה...

פרשה מאירה

דברים ותשעה באב

השבת אנחנו מתחילים חמש חדש, וקוראים את פרשת דברים. פרשת דברים מתקשרת לנו עם תשעה באב שיחול ביום ראשון הקרוב. כיצד?

חכמינו אמרו, שהשבת הראשונה שבקבוצתה נגזר שבת המקדש יחריב, היתה חטא המרגלים. המרגלים הוציאו את דבת הארץ רעה, ובני ישראל ככו, כמו שנאמר בפרשת שלח-לך: "ויבכו העם בלילה ההוא". אמרו חכמים שזה היה בדיוק בליל תשעה באב. על הבקיה הזו, שהיתה בקיה של חנם, נגזר הענש של החריב.

אנחנו יכולים ללמד מכך כמה דברים חשובים. קדם כל, שלא טוב להתלונן סתם. לפעמים אנחנו מתלוננים בלי סבה. זה לא טוב ולא כדאי. וזה גם יכול להעליב את מי שאנחנו מתלוננים עליו.

בנוסף, נתן ללמד מכך על השפעתם של המעשים שלנו. חטא המרגלים היה המון שנים לפני חריב בית המקדש הראשון, קרוב ל-1000 שנה! ובכל זאת הוא גרם לחריב. אנחנו יכולים ללמד מזה, שהמעשים שאנחנו עושים יכולים להשפיע, אפילו לאחר זמן רב. הדבר נכון גם למעשים טובים שאנחנו עושים, גם אם איננו רואים מיד את התועלת שבהם, בודאי התועלת תגיע.

שנוכח לבנין בית המקדש במהרה!

שאלות בפרשה

1. באיזה תאריך התחיל משה לומר את ספר הדברים?
2. מדוע מנה משה שרי אלפים, מאות, חמישים ועשרות?
3. האם ההצעה לשלוח מרגלים היתה טובה בעיני משה?
4. מדוע ציווה ה' לא להילחם בבני מואב?
5. על מי אמר ה' למשה "אל תירא אותי"?
6. מי נקרא גם "שריון" ו"שניר"?
7. איזה איזור נקרא "חוות יאיר"? האם תדעו איפה זה כיום?
8. מה לימד משה את יהושע ממלחמות סיחון ועוג?

חידת חדגא:

איזו מילה משותפת לפרשת השבוע, להפטרה ולתשעה באב?

חידת פולקע:

הם לא במכונה ולא בבגד. הם בני אדם! מי הם?

תכזורת - תשעה באב

ע	נ	ג	א	ל	ה	כ	י	א	ת	ל	י	ג	מ
ש	ת	י	י	ה	ד	ד	ק	א	ט	ו	ת	ח	צ
צ	י	ו	מ	מ	א	נ	ע	ל	ה	ט	ל	ק	ע
מ	י	ל	ש	ו	ר	י	ס	ח	ב	צ	ו	ב	ט
ע	מ	ח	ת	ק	ת	ב	י	ה	י	נ	י	נ	א
ה	נ	א	ק	ו	א	א	ע	נ	ת	ר	ז	ח	נ
א	כ	ת	נ	א	ר	ב	פ	ח	ה	ל	ע	ט	ר
ר	כ	י	ע	ע	ז	ה	ב	מ	מ	כ	י	ה	נ
כ	ק	י	ה	נ	ו	ע	ז	ה	ק	א	ח	ע	ז
ש	מ	ב	ל	מ	י	ש	ד	ר	ד	ט	ג	א	נ
ש	נ	ב	ש	ה	ס	ת	ר	מ	ש	ז	פ	ג	ס

תשעה באב • בית המקדש • נחמה • אבלות • ירושלים • קניות • מגילת איכה
תענית • אכילה • שתייה • רחיצה • נטילת הסנדל

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך הפרשה!

מגילת דוד 106

הרב שלמה אבינר

סופו של אוריה

אותו וישבה אבלה. כאשר נגמרה האבלות לקחתי אותה לביתי. פעת היא אשתי, שהיתה קיעדת לי משושת ימי בראשית. אני כל כך שמח. כאשר נולד לנו ילד שמחתי כפלים.

מגיעה לו זכות זו. ואחרי כן לא נעלה יותר את הנושא^[1]. כך בת שבע תהיה מרגישת למסכרע, שכן כל היצא למלחמה כותב גט לאשתו על תנאי אם ימות במלחמה^[2] או אפילו גט מן השמים^[3]. אחרי זמן מה, הגיע שלום מואב:

- אדוני המלך, אני מצטער להודיע שאוריה נפל בקרב.

- לך נערי, אמר ליואב שלא יקח ללב, הוא לא אשם. חזק ואמץ^[4]. כאשר נודע הדבר לבת שבע, היא הספידה

אני רוצה להעמיד לדין מלך הסנהדרין, את אוריה החתי, שיתחב מיתה בתור מורד בפולחן. באופן שיהיה לו מות גבורים. שלחתי מכתב ליואב שר הצבא:

- "ליואב שר הצבא. אני מעריך אותך על נצחונותיך הרבים. המשך להלחם ולנצח. הערכה רבה אני רוחש לאוריה החתי, על שתמיד רץ ראשון לקרב. לכן כאשר יתחיל הקרב הבא, שלח את אוריה לבדו, בלי תמוכה, שיפיל כגבור.

1. שמואל ב יא יד-טו.
2. רש"י שם.
3. שבת נו תוס' ד"ה גט.
4. שמואל ב יא טז-כז.

מאמרי הראיה 186

הלכות מוצאי ט' באב

/// מהנעשה במכון מאיר

← הרב אפריים לניאדו שליט"א, רב קהילת בית יעקב סאו פאולו, ביקר במכון מאיר והעביר שיחה מענייני דיומא בפני מאות תלמידי מכון מאיר

ספר המגלה את הקסם של ימי ההתבגרות ומאפשר להתבונן בפיוס על כוחות הגוף והנפש בגיל זה.
בימים של תרבות הנהנתית הוא מצבי אלטרנטיבי - תרבות של גבורה.
מאת הרב יונתן לוי.

104 עמ', כ. קשה

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים